

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Paulina Matysiak

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2020 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. W. i J. W.

przeciwko A. O.

o zapłatę

postanawia

1. odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania;
2. umorzyć postępowanie.

Asesor sądowy Paulina Matysiak

Zasadnicze powody rozstrzygnięcia (art. 357 § 5 k.p.c.):

Zarządzeniem z dnia 10 lutego 2020 roku powodowie zostali zawiadomieni o tym, że pozwany nie odebrał przesyłki zawierającej odpis pozwu, przy czym w sprawie niniejszej nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach 131 – 139 k.p.c. Jednocześnie Sąd przesłał powodom odpis pozwu wraz załącznikami dla pozwanego, zobowiązując ich do doręczenia pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika zgodnie z art. 139¹ § 1 i 2 k.p.c. oraz przedłożenia potwierdzenia doręczenia odpisu pozwu wymienionemu za pośrednictwem komornika bądź wskazania aktualnego adresu pozwanego lub dowodu, że przebywa on pod adresem wskazanym przez powodów. W wezwaniu Sąd wyznaczył termin dwóch miesięcy od dnia doręczenia zobowiązania na jego wykonanie, pod rygorem zawieszenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2020 r. sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 2 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie, albowiem powodowie nie wykonali w zakreślonym terminie zobowiązania.

Pismem z dnia 24 września 2020 r. powodowie wnieśli o podjęcie postępowania wskazując, iż na skutek przeprowadzenia czynności komornika nie udało się ustalić miejsca pobytu pozwanego. Uznać zatem należało, że nie zaszła okoliczność uzasadniająca podjęcie zawieszzonego postępowania- powodowie nie wskazali prawidłowego adresu pozwanego.

Zgodnie z art. 182 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd umorzy postępowanie zawieszone z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Zgodnie z brzmieniem art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c., termin liczy się od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia (por. orzeczenie SN z dnia 25 października 1974 r., III PRN 45/74, OSNC 1975, nr 4, poz. 70).

W ustawowym terminie powodowie nie zgłosili wniosku o podjęcie postępowania, zatem postępowanie należało umorzyć.

Asesor sądowy Paulina Matysiak

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2019 roku (data stempla pocztowego) powodowie H. W. i J. W. wnieśli pozew przeciwko pozwanemu A. O. o zapłatę kwoty 15.600,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat wskazanych w pozwie do dnia zapłaty, wnosząc jednocześnie o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powodowie w pozwie nie wskazali adresu zamieszkania pozwanego, jednak złożyli wniosek o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu.

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2019 roku powodowie zostali zobowiązani do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora w kwocie 1.771,20 zł w terminie dwóch tygodni pod rygorem oddalenia wniosku o ustanowienie kuratora dla pozwanego i wezwania do wskazania aktualnego adresu pozwanego.

W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie, powodowie pismem z dnia 3 lipca 2019 roku cofnęli wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanego, wskazując, że uzupełniają pozew o adres pozwanego: ul. (...) P..

Po uzupełnieniu braków formalnych pozwu oraz pisma procesowego powodów z dnia 3 lipca 2019 roku Sąd doręczył pozwanemu odpis pozwu, zobowiązując go do złożenia odpowiedzi na pozew i załączając stosowne pouczenia.

Zarządzeniem z dnia 10 lutego 2020 roku powodowie zostali zawiadomieni o tym, że pozwany nie odebrał przesyłki zawierającej odpis pozwu, przy czym w sprawie niniejszej nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach 131 – 139 k.p.c. Jednocześnie Sąd przesłał powodom odpis pozwu wraz załącznikami dla pozwanego, zobowiązując ich do doręczenia pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika zgodnie z art. 139¹ § 1 i 2 k.p.c. oraz przedłożenia potwierdzenia doręczenia odpisu pozwu wymienionemu za pośrednictwem komornika bądź wskazania aktualnego adresu pozwanego lub dowodu, że przebywa on pod adresem wskazanym przez powodów. W wezwaniu Sąd wyznaczył termin dwóch miesięcy od dnia doręczenia zobowiązania na jego wykonanie, pod rygorem zawieszenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2020 r. sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 2 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie, albowiem powodowie nie wykonali w określonym terminie zobowiązania.

Pismem z dnia 24 września 2020 r. powodowie wnieśli o podjęcie postępowania wskazując, iż na skutek przeprowadzenia czynności komornika nie udało się ustalić miejsca pobytu pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności, wobec zmiany przepisów postępowania cywilnego w okresie pomiędzy złożeniem wniosku w niniejszej sprawie a wydaniem postanowienia, wskazać należy, że na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.), niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu na podstawie przepisów w brzmieniu obowiązującym po dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. po dniu 7 listopada 2019 r. Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 2 przywołanej ustawy nowelizującej, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Powyższe ustalenie determinowało możliwość zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 139¹ § 1 o 2 k.p.c., wprowadzonego do kodeksu postępowania cywilnego na mocy przywołanej nowelizacji. W sprawach, w których przesyłka (zawierająca pierwsze pismo w sprawie) skierowana do pozwanego albo uczestnika jest zwracana do sądu z adnotacjami o podwójnym awizowaniu i niepodjęciu jej przez adresata, nadal trwa stan niepewności co do prawidłowości adresu wskazanego w pozwie. Z uwagi na powyższe ustawodawca ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych

ustaw (Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.) zdecydował się na wprowadzenie przepisu art. 139¹ k.p.c., w którym przewidziano wymóg doręczenia pierwszego pisma w sprawie przez komornika.

Zgodnie z art. 139¹ § 1 k.p.c., jeżeli pozwany, pomimo powtórzenia zawiadomienia zgodnie z art. 139 § 1 zdanie drugie, nie odebrał pozwu lub innego pisma procesowego wywołującego potrzebę podjęcia obrony jego praw, a w sprawie nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających i nie ma zastosowania art. 139 § 2-3¹ lub inny przepis szczególny przewidujący skutek doręczenia, przewodniczący zawiadamia o tym powoda, przesyłając mu przy tym odpis pisma dla pozwanego i zobowiązując do doręczenia tego pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika. § 2 cytowanego artykułu stanowi, że powód w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zobowiązania, o którym mowa w § 1, składa do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwraca pismo i wskazuje aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Po bezskutecznym upływie terminu stosuje się przepis art. 177 § 1 pkt 6.

W myśl art. 177 § 1 pkt 6 k.c., Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹, lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Zgodnie z art. 182 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd umorzy postępowanie zawieszone z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Zgodnie z brzmieniem art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c., termin liczy się od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia (por. orzeczenie SN z dnia 25 października 1974 r., III PRN 45/74, OSNC 1975, nr 4, poz. 70).

Mając na uwadze, że pozwany nie odebrał przesyłki zawierającej odpis pozwu, a w sprawie niniejszej nie doręczono mu wcześniej żadnego pisma w sposób przewidziany w artykułach 131 – 139 k.p.c., zasadnym było podjęcie czynności polegających na zawiadomieniu powodów o tym, że pozwany nie odebrał przesyłki zawierającej odpis pozwu i zobowiązaniu ich do doręczenia pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika zgodnie z art. 139¹ § 1 i 2 k.p.c. oraz przedłożenia potwierdzenia doręczenia odpisu pozwu za pośrednictwem komornika bądź wskazania aktualnego adresu pozwanego lub dowodu, że przebywa on pod adresem wskazanym przez powodów. W wypadku niedoręczenia pozwanemu odpisu pozwu lub uczestnikowi odpisu wniosku, dopiero po bezskutecznym upływie terminów wskazanych w art. 139¹ § 2 k.p.c. sąd stosuje art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W niniejszym postępowaniu zmaterializowały się przesłanki zawieszenia postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., albowiem wyznaczony powodom termin na wykonanie zobowiązania poprzez doręczenie pozwanemu odpisu pozwu za pośrednictwem komornika bądź wskazania aktualnego adresu pozwanego, upłynął bezskutecznie. Powodowie w określonym terminie dwóch miesięcy nie wykonali zobowiązania Sądu. Zawieszenie postępowania na podstawie przepisu art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. może nastąpić wskutek niepodania przez powoda w pozwie adresu pozwanego lub podania złego adresu, gdy sąd prawidłowego adresu pozwanego nie zna lub gdy podany przez powoda adres pozwanego jest zły, a powód w wyznaczonym terminie nie podał prawidłowego adresu pozwanego, adres ten nie jest sądowi znany i wskutek tego sprawie nie można nadać dalszego biegu. Mając powyższe na uwadze, Sąd zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469 z późn. zm.).

W dalszej kolejności wskazać należy, że powodowie nie złożyli skutecznie wniosku o podjęcie postępowania w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Jakkolwiek wniosek taki został zawarty przez powodów w piśmie z dnia 24 września 2020 r., to stwierdzić należy, że nie ustała przyczyna zawieszenia postępowania. Powodowie wskazali bowiem w wymienionym piśmie, że komornik sądowy zakończył czynności ze skutkiem „korespondencji adresatowi nie doręczono oraz nie ustalono, czy adresat zamieszkuje pod wskazanym adresem”. Powodowie wskazali jednocześnie, że złożyli do komornika odrębny wniosek o ustalenie adresu pozwanego

przez tego samego komornika. Zaznaczenia wymaga, że wniosek o podjęcie postępowania powinien być uzasadniony, tj. wskazywać aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie bądź też potwierdzenie doręczenia korespondencji przez komornika sądowego. Jak wynika bowiem z przywołanego art. 139¹ § 2 k.p.c., powodowie składając wniosek o podjęcie zawieszono postępowania złożyć do akt potwierdzenie doręczenia pisma pozwanemu za pośrednictwem komornika albo wskazać aktualny adres pozwanego lub dowód, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie. Tymczasem składając wniosek o podjęcie zawieszono postępowania powodowie ograniczyli się do wskazania, że złożyli do komornika ponowny wniosek o podjęcie próby doręczenia lub ustalenia adresu pozwanego, co w żaden sposób nie uzasadniało decyzji o podjęciu postępowania.

Wobec powyższego Sąd odmówił podjęcia postępowania na wniosek powodów, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Obecnie upłynął natomiast termin, o którym mowa w art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c., wobec czego postępowanie podlega umorzeniu. Powodowie nie złożyli bowiem skutecznie wniosku o podjęcie postępowania w ciągu trzech miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Pomimo, że wniosek taki został zawarty przez powodów sformułowany w piśmie z dnia 24 września 2020 r., to stwierdzić należy – w oparciu o przytoczone powyżej argumenty uzasadniające odmowę podjęcia zawieszono postępowania – że nie ustała przyczyna zawieszono postępowania.

Sąd miał na uwadze, że umorzenie postępowania jest ograniczeniem prawa do sądu, w związku z czym powinno być stosowane powściągliwie, tylko w uzasadnionych wypadkach, przy ścisłej wykładni przepisów oraz uwzględnieniu celów zawieszono, a wydanie postanowienia o umorzeniu wymaga uprzedniego zbadania, czy nie zaszły okoliczności wyłączające możliwość takiego rozstrzygnięcia. Wobec powyższego przed umorzeniem postępowania prawomocnie zawieszono sąd rozważył, czy umorzenie jest uzasadnione przyczyną, która rzeczywiście może prowadzić do takiego orzeczenia (por. Wyrok SN z 15.10.2015 r., II UK 346/14, LEX nr 1923844). Wskazać jednak należy, że na dzień wydania postanowienia o umorzeniu postępowania, powodowie nie wskazali innego aktualnego adresu pozwanego ani dowodu, że pozwany przebywa pod adresem wskazanym w pozwie, jak również nie przedłożyli potwierdzenia doręczenia pozwanemu korespondencji przez komornika sądowego. Niezależnie od powyższego bez znaczenia dla zasadności wydania postanowienia o umorzeniu postępowania pozostaje fakt, iż powodowie pismem z dnia 28 grudnia 2020 roku (stanowiącym wniosek o uzasadnienie postanowienia z dnia 12 grudnia 2020 roku), przedłożyli postanowienie komornika sądowego, z którego wynika, że komornika ustalił aktualny adres pozwanego, tj. ul. (...) w C.. Podkreślenia bowiem wymaga, że czynność ta dokonana została nie tylko po wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania, ale przede wszystkim po upływie terminu trzech miesięcy wynikającego z art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c. Przyjmuje się, że zgłoszenie wniosku o jego podjęcie po upływie tego terminu jest bezskuteczne, nawet wtedy, gdy nie zostało jeszcze wydane postanowienie o umorzeniu postępowania (S. Dmowski (oprac. K. Kołakowskiego) [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, t. I, red. K. Piasecki, Warszawa 2010, s. 91). Ponadto zaznaczyć należy, że wszelkie terminy liczy się od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia (por. orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 25 października 1974 r., III PRN 45/74, OSNC 1975, nr 4, poz. 70). Pomimo tego, Sąd wydając postanowienie o umorzeniu postępowania, uwzględnił fakt, iż sekretariat Sądu wykonał zarządzenie o doręczeniu postanowienia w przedmiocie zawieszono postępowania po upływie okresu ponad miesiąca od daty wydania postanowienia i w związku z powyższym, mając na uwadze interes strony, decyzję w przedmiocie umorzenia postępowania podjął dopiero po upływie okresu trzech miesięcy od dnia doręczenia decyzji o zawieszeniu postępowania.

Powodowie od momentu zawieszono postępowania mieli zatem jeszcze 3 miesiące na dalsze próby doręczenia, czy to za pośrednictwem komornika na dotychczas wskazane adresy, wskazanie aktualnego adresu bądź dowodu, że pozwany przebywa pod adresem/adresami już wskazanymi. Ewentualnie – gdy i dalsze próby doręczenia nie przyniosły efektów – powodowie mieli możliwość złożenia wniosku o ustanowienie kuratora. W ocenie Sądu jest to okres na tyle długi, by wskazane czynności przedsięwziąć, a jednocześnie dyscyplinuje stronę powodową, która winna działać efektywnie i szybko, by uniknąć sankcji umorzenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

Asesor sądowy Paulina Matysiak